

eneste år indgår finansministeren og regeringen nogle aftaler om, at nu vil de holde det på 0,5 pct. Når regnskabet så skal aflægges, er det lige pludselig roget op. Det vil sige, at den slags styr på økonomien har man ikke. Man kan budgettere et, men man lægger regnskab for noget andet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Socialdemokratiets forslag sprænger jo alle rammer. Man påstår gældsafvikling, men hvordan skal den finansieres? Man påstår, at det er finansieret, og det er i realiteten underfinansieret med et betydeligt beløb. Hvis man regner med 2 pct. på alle offentlige udgifter, så vil det skønsmæssigt være underfinansieret med 6 mia. kr.

Så det forslag, man er kommet frem med, er jo ikke afbalanceret, og de regnestykker, man har lavet, er jo ikke den fulde sandhed. Hvordan vil hr. Henrik Sass Larsen forklare det?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg mener, vi fuldt ud har styr på vores regnestykker.

Må jeg sige i forhold til spørgsmålet omkring realvæksten i det offentlige forbrug: Der lægger vi op til 1,9 pct. i forbrug vel at mærke som et engangsløft – som et engangsløft – i forhold til investeringer. Hvis man kigger på forbruget i den årlige realvækst i årene 2002, 2003, 2004, ligger det i gennemsnit på 1,5 pct. Så hvem er det, der skal komme her og tale om, at man pøser penge ud? Det holder jo ingen steder.

Så derfor: Der er grund til at være sådan mere realistisk i forhold til indgangsvinklen. Vi har jo egentlig sagt, at vi laver et engangsløft, og så vil vi lægge os på 1 pct. Og hvis vi når de 1 pct., vil det jo være rekord i forhold til, hvad regeringen selv har præsteret i de seneste 4-5 år.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Der var engang, hvor velfærdsreformer betød forbedringer af velfærden. Og så vil jeg jo gerne høre, hvad ordføreren for det største oppositionsparti egentlig har af visioner for fremtiden, forslag, udspil angående velfærdsreformer.

Hvad hørte jeg? Jeg hørte om et udspil til en velfærdsreform, som ikke er en forbedring af velfærden, men som er en forringelse af velfærden. Og jeg tænker selvfølgelig på Socialdemokraternes udspil til efterlønsreform.

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at høre, om hr. Henrik Sass Larsen mener, at Socialdemokraternes forslag til velfærdsreformer er en forringelse af efterlønnen for alle og især en forringelse for nogle af de grupper, der i dag knokler inden for social service. Socialdemokraternes efterlønsreform vil resultere i, at kun cirka hver femte sygeplejerske får fuld ret til efterløn, kun cirka hver fjerde skolelærer får fuld ret til efterløn, og kun cirka halvdelen af pædagogerne får fuld ret til efterløn. Er det en velfærdsreform, som Socialdemokraterne vil stå ved?

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

To ting: Det kan godt være, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke var her, da jeg holdt min tale, men jeg talte en hel del om velfærdsreformer for at få alle dem med, som ikke kom med i det første opsving, om en lang række konkrete initiativer på arbejdsmarkedsområdet, på uddannelsesområdet, om arbejdsmiljø for at gøre noget for de svagest stillede i det her samfund, så de også får plads i velfærdssamfundet. Så det gjorde jeg faktisk en hel del ud af.

Med hensyn til det her med efterlønnen tror jeg, at ordføreren kommer i bedre humør, når jeg nu kan svare, at de prognoser, som man er kommet med for sygeplejersker og skolelærere, ikke passer, tværtimod.

Og hvis Enhedslisten, og det ved jeg jo de har haft tradition for, gerne vil gøre noget for de dårligt stillede, gerne vil gøre meget for de ufaglærte på arbejdsmarkedet, dem, som hurtigere bliver nedslidt, skulle de snuppe vores forslag, for det betyder faktisk, at med dem, der i dag er tilmeldt efterlønsordningen, og med dem, der kan komme med i efterlønsordningen, vil vi nå en meget større gruppe end den, der er i dag. Så det burde vække ren jubel hos Enhedslisten.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har hørt den argumentation før.

Så vil jeg bare for ligesom at gøre det helt klart, hvad det er, det socialdemokratiske efterlønsudspil betyder for de ufaglærte, sige, at det er sådan, at det her vil betyde, at de ufaglærte skal vente 2 år mere med at gå på efterløn. Hvor de nu kan gå på efterløn som 60-årige, vil de i fremtiden kun kunne gøre det som 62-årige.

Så siger man: Jamen folk er også blevet mere raske, og folk dør senere. Det gælder bare ikke